

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar. II. 672/2010/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecen, 2010. december 15. napján tartott harmadfokú nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2010. szeptember 20. napján kihirdetett 1.Bf.376/2010/18. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett III.rendű és IV.rendű vonatkozásában helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban felmerült 9 000 (Kilencezer) forint bűnügyi költségből III.rendű 000 (Háromezer) forint, IV.rendű vádlottat 3 000 (háromezer) forint bűnügyi költség terheli, míg 3 000 (háromezer) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

I n d o k o l á s

Az ügyben első fokon a Debreceni Városi Bíróság a 64.B.86/2009/64. számú ítéletében III.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321. § (1), (3) bekezdés c) pontja), valamint társtettesként elkövetett lopás vétségében (Btk. 316. § (1), (2) bekezdés II. fordulat f) pont) és ezért őt halmazati büntetésül 6 (hat) év 2 (kettő) hónap fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 6 (hat) év közügyektől eltiltásra ítélte. IV.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321. § (1), (3) bekezdés c) pont), és őt, mint többszörös visszaesőt 6 (hat) év 10 (hónap) fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 7 (hét) év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett továbbá az ügyben felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.376/2010/18. számú ítéletében III.rendű és IV.rendű vádlottakra nézve a városi bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy őket bűnösnek mondta ki további 1 rb. társtettesként elkövetett magánlaksértés büntetében is (Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont, (4) bekezdés). IV.rendű vádlott büntetését halmazati büntetesként tekintette kiszabottnak. A

sértett magánfél polgárjogi igényét egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett továbbá a letéti számlán kezelt összeg kiadásáról, illetve a bűnügyi költség viseléséről.

A másodfokú bíróság ítélete ellen III.rendű vádlott és védője, valamint IV.rendű vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 383/2010/1-I. számú átiratában indítványozta, hogy az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét mindkét fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

A Debreceni Ítélőtábla a Be. 387. § (1) bekezdés alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást is felülbírált, mely során megállapította, hogy az első és másodfokon eljáró bíróságok az eljárási szabályokat az első és másodfokú bírósági eljárásban is megtartották.

Az elsőfokú eljárásban felvett, nem minden tekintetben alapos és kimerítő bizonyítás felvételét a másodfokon eljáró Hajdú-Bihar Megyei Bíróság maradéktalanul pótolta, és a másodfokú eljárásban tett kiegészítésekkel együtt az eljáró bíróságok teljes egészében megalapozott tényállást állapítottak meg, így az ítélőtábla a Be. 388. § (1) bekezdése alapján határozatát erre a tényállásra alapította.

A másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a III. rendű vádlott védője azt hangsúlyozta, hogy a III.rendű vádlott kezdeményező szerepet a bűncselekményben nem játszott, és a védő álláspontja szerint a III. rendű vádlott szándéka nem is terjedt ki a magánlaksértés elkövetésére és szükséges lenne alkalmazni azt a szabályt, amely szerint a súlyosabb büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmény 'elnyeli' a csekélyebb súlyú cselekményt. Mindezek mellett a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére látott lehetőséget.

A IV. rendű vádlott védője a felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a vádlott tagadásával szemben nem merült fel olyan bizonyíték, ami kétséget kizáróan bizonyítaná a bűncselekmény elkövetését.

A vádlott és védelmi jogorvoslata megalapozott tényállást támadja, amely a Be. 388. § (1) és (2) bekezdése alapján nem vezethetett eredményre. A védelem által a harmadfokú eljárásban is hivatkozott körülmények már az első és másodfokú eljárásban is felmerültek, ezekkel kapcsolatosan a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság részletes, kimerítő és helyes indokolást adott. Az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességükben történő értékelésével állapították meg a tényállást, indokolásuk teljes körű és helytálló. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy a sértett által tett feljelentés a magánlaksértés tekintetében magánindítványnak is tekintendő.

A megalapozott tényállásból törvényesen következtetettek az első és másodfokon eljáró bíróságok a vádlottak bűnösségére, és helyes volt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság döntése III.rendű és IV.rendű vádlottak esetében a társtettesként elkövetett magánlaksértés büntetével kapcsolatosan is. A megyei bíróság így az ő bűnösségüket helyesen állapította

meg további 1 rb. társtettesként elkövetett magánlaksértés büntetében (Btk. 176. § (1) és (2) bekezdés a), d) pontja) büntetében, és törvényes a jogszabályhelyre történő hivatkozás is.

A büntetés kiszabásával kapcsolatosan az ítélőtábla megállapította, hogy az első és másodfokon eljáró bíróságok helyesen számba vették a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító bünteteskiszabási tényezőket, a kiszabott büntetések igazodnak a büntetésnek a Btk. 37. §-ában rögzített céljához, illetve a Btk. 83. §-ában meghatározott bünteteskiszabási elvekhez. A kiszabott büntetések neme és mértéke törvényes. Minderre figyelemmel a vádlottak felmentése, sem a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére nem kerülhetett sor.

Mindezek alapján a Debreceni Ítélőtábla a Be. 396. § (2) bekezdés II. fordulata alapján a Be. 397. §-ára utalással a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság ítéletét helyes indokaira utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2010. december 15.

Dr. Kardos Sándor sk.	. Elek Balázs sk.	. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja- előadó	a tanács tagja

Záradék: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Bf. 376/2010/18. számú ítélete a Debreceni Ítélőtábla Bhar.II.672/2010/9. számú ítéletével 2010. december 15. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. december 15.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő